

Bruksela, dnia 18 marca 2013 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 29/2013

**SPRAWOZDANIE NT. DEBATY ORAZ REZOLUCJI
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO WS. BUDŻETU NA LATA 2014-2020**

Strasburg, 13 marca 2013 r.

W sprawozdaniu poruszone zostały poniższe kwestie:

- 1. Debata w PE: PE domaga się większej ilości środków na walkę z bezrobociem i innowacje**
- 2. Główne elementy rezolucji PE ws. WRF 2014-2020**
- 3. Opinie polskich europosłów po głosowaniu ws. przyjęcia rezolucji**
- 4. Szef PE: niech premier Tusk pomoże w kompromisie ws. budżetu UE**
- 5. Rezolucja PE ws. Wieloletnich Ram Finansowych - tekst ostateczny**

1. Debata w PE: PE domaga się większej ilości środków na walkę z bezrobociem i innowacje

O więcej pieniędzy na zwalczanie bezrobocia, przeznaczanie środków na innowacje i badania, a także uwspólnotowienie długu państw członkowskich, by obniżyć oprocentowanie obligacji, apelowali liderzy frakcji politycznych podczas debaty w PE na temat Wieloletnich Ram Finansowych 2014 - 2020 w dniu 13 marca br.

Dyskusje europosłów skupiły się na tematach związanych ze szczytem UE w dn. 14 i 15 marca br., który będzie dotyczył m.in. strategii walki z kryzysem, a także na rezolucji PE ws. budżetu UE na lata 2014-2020.

Szef frakcji Europejskiej Partii Ludowej w PE **Joseph Daul** oceniał, że Europa potrzebuje więcej solidarności, w przeciwnym razie nie wyjdzie wzmocniona z kryzysu. Przekonywał, że w UE potrzeba więcej spójności, wspólnej polityki, inwestycji, a także wspólnych narzędzi działania. „Nie przezwyciężymy kryzysu, jeśli będziemy się zamykać” - ostrzegął.

Przypominał, że zjednoczona Europa przyniosła 60 lat pokoju i stabilności. Jego zdaniem teraz, kontynuując dzieło "ojców założycieli", należy inwestować w innowacje, badania i tworzenie miejsc pracy.

„Nie jesteśmy naiwni, wiemy, że budżet UE wszystkiego nie rozwiąże, dlatego (...) zmierzamy ku większej integracji ekonomicznej. Teraz potrzeba większej harmonizacji fiskalnej i społecznej” - oświadczył.

Odnosząc się do kwestii rezolucji ws. budżetu UE na lata 2014-2020 podkreślił, że potrzeba więcej elastyczności pomiędzy liniami budżetowymi i kolejnymi latami. Europejska Partia Ludowa domaga się także systemu zasobów własnych, by zmniejszyć zależność unijnej kasy od składek z państw członkowskich.

Szef frakcji liberalnej **Guy Verhofstadt** apelował, by opracować drugi tor rozwoju dla UE i nie „popępiać błędu wyboru między wzrostem a solidarnością”, tylko połączyć te dwie ścieżki.

Krytykował diagnozę, którą sformułował w liście do przywódców UE przed szczytem 14 i 15 marca br. szef KE Jose Barroso; mówi ona o tym, że wprawdzie UE nie wydobyła się jeszcze z kryzysu, ale wysiłki w tym kierunku przynoszą już owoce.

Verhofstadt mówił, że nie jest tak optymistyczny, bo siedem krajów unijnych pogrążonych jest w recesji, dziewięć jest w stagnacji, w ośmiu państwach bezrobocie przekracza 10 proc., a w Hiszpanii, Grecji wynosi ono ponad 27 proc. Przypominał, że wszystkie kraje w strefie euro, z wyjątkiem Luksemburga i Estonii, mają nadmierny deficyt budżetowy.

„Sądzę, że nie należy obniżać dyscypliny finansowej, ona jest potrzebna, żeby doprowadzić w średnim i dłuższym terminie do wzrostu, ale potrzeba nam jest też druga ścieżka (do rozwoju)” - przekonywał.

Jego zdaniem uwspólnienie długu państw europejskich i stworzenie funduszy wzajemnego zabezpieczenia są jedynym sposobem pomocy gospodarce UE. Wskazywał, że spora część środków, którymi dysponują rządy pogrążonych w kryzysie krajów południa Europy idzie na spłatę zadłużenia wobec inwestorów.

Reprezentujący socjalistów **Stephen Hughes** również krytykował diagnozy gospodarcze przedstawiane przez Komisję Europejską. „Model, który stosuje KE jest niewiarygodny, nie sprawdza się. (...) Będziemy mieli chyba jeszcze dwa dodatkowe lata recesji, które spowodują zniszczenie potencjału europejskiego” - przewidywał, w opozycji do prognoz KE.

Jego zdaniem reformy strukturalne są realizowane w niewystarczający sposób. Mówił, że wysokie obecnie bezrobocie może jeszcze wzrosnąć i bez pracy będzie 30 mln Europejczyków, w tym 7,5 mln młodych ludzi.

Hughes przypominał, że na wprowadzenie programu gwarancji pracy dla młodzieży przeznaczono 6 mld euro, tymczasem powinno być to znacznie więcej.

Jacek Protasiewicz (EPP, Polska) zwracał uwagę, że kluczowe znaczenie w strategii walki z kryzysem ma wieloletni budżet UE. „Dziś w Europie są to główne, jeśli nie jedyne, pieniądze na szeroko zakrojone inwestycje, na pobudzanie wzrostu” - wskazywał.

Przypominał, że na unijne fundusze, zwłaszcza te na walkę z bezrobociem czekają kraje południa zmagające się z kryzysem, a także obywatele państw objętych polityką spójności.

„Ale czekają też przedsiębiorcy z krajów bogatych, bo oni często realizują inwestycje w krajach południa, czy wschodniej Europy. Nie powinniśmy więc odrzucać tego porozumienia” - apelował.

Bogusław Liberadzki (S&D, Polska) podkreślał, że z zadowoleniem przyjmuje to, co wyliczył polski rząd, że do naszego kraju trafi prawie 10 proc. więcej środków z funduszy strukturalnych i spójności. Zwracał jednocześnie uwagę, że ogólna pula środków dla całej UE, biorąc pod uwagę inflację, będzie o ok. 20 proc. niższa niż w obecnej perspektywie.

Przyjęta przez europosłów niewiążąca prawnie rezolucja, która jest stanowiskiem PE przed negocjacjami ws. budżetu UE na lata 2014-2020, mówi, że PE odrzuca porozumienie w obecnym kształcie.

2. Główne elementy rezolucji PE ws. WRF 2014-2020

Głosowanie ws. WRF w Parlamencie Europejskim, na dzień przed unijnym szczytem

Zakres mandatu dla parlamentarnych negocjatorów, ustalających wieloletnie ramy finansowe UE na lata 2014 - 2020 z irlandzką prezydencją Rady, został określony w rezolucji przegłosowanej w dniu 13 marca br. Parlament odrzuca konkluzje Rady Europejskiej, z dnia 8 lutego, w ich obecnej formie.

Rezolucja, przygotowana przez liderów grup politycznych z EPP, S&D, ALDE, GREENS oraz GUE/NGL, została przyjęta przeważającą większością 506 głosów za, przy 161 głosach sprzeciwu i 23 głosach wstrzymujących się.

- **Bez deficytu!**

Rezolucja podkreśla rosnący wciąż problem niedoborów w płatnościach, w wyniku, którego pozostają niezapłacone rachunki oraz zagrożone są programy finansowane przez UE. Zeszłoroczne niedobory środków na płatności spowodowały, że programy takie jak Erasmus, program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji oraz Fundusz Społeczny, zostały bez środków znacznie przed końcem roku.

Parlament nalega, aby problem niezapłaconych rachunków z roku 2012 został rozwiązany zanim negocjacje dotyczące wieloletnich ram finansowych (MFF) dobiegną końca, tak jak to zostało ustalone podczas zeszłorocznych rozmów w sprawie budżetu. Parlament chce także politycznego zobowiązania od Rady, że wszystkie rachunki, do zapłacenia w 2013 roku, zostaną w nim zapłacone, co pozwoli uniknąć "przenoszenia" deficytu, zabronionego prawnie w UE, do nowych wieloletnich ram finansowych (WRF).

- **Elastyczność, przegląd, środki własne**

Rezolucja daje parlamentarnym negocjatorom silny mandat, w celu zapewnienia, że MFF będzie wystarczająco elastyczny, aby pozwolić na optymalne wykorzystanie dostępnych funduszy. Posłowie chcą także oceny wydatków z WRF, aby dać nowo wybranemu Parlamentowi oraz nowej Komisji możliwość wpływu na ramy budżetowe odziedziczone po poprzednikach.

Ponadto, Parlament podniesie także sprawę zasobów własnych, które mogłyby finansować budżet UE oraz podkreśli, że wszystkie wydatki Unii Europejskiej powinny być finansowane z budżetu UE, a nie osobno.

- **Kolejne kroki**

Negocjacje nieformalne powinny zakończyć się uzgodnieniem treści rozporządzenia o wieloletnich ramach finansowych (MFF), na które Parlament musi wyrazić swoją zgodę, jak również porozumieniem międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem, Radą oraz Komisją.

Równolegle, Parlament negocjuje podstawy prawne dla różnych programów finansowanych przez UE, o których Parlament i Rada decydują zgodnie z procedurą współdecyzji. W przypadku braku porozumienia, z początkiem 2014 roku, obowiązywać będą pułapy MFF z roku 2013, z uwzględnieniem inflacji.

3. Opinie polskich europosłów po głosowaniu ws. przyjęcia rezolucji

„Parlament Europejski odrzuca kompromis w sprawie wieloletniego budżetu z powodów, które nie mają nic wspólnego z interesami Polski. Większość parlamentarna opowiada się za zmianami struktury wydatków, które jeszcze bardziej ograniczyłyby polską część budżetu UE. Co gorsza jesteśmy zakładnikami walki o wpływy w UE.” - mówi europoseł **Konrad Szymański** (ECR).

„Zgłaszane i wspierane przez naszą grupę polityczną poprawki (ECR i EPP) zmierzające do złagodzenia agresywnego języka rezolucji Parlamentu zostały zlekceważone także przez grupę polityczną zrzeszającą posłów PO i PSL. Rząd jest osamotniony w debacie budżetowej” - mówi poseł Szymański. „Ten budżet jest słaby dla Polski, ale racjonalny dla Europy. Popieramy porozumienie na poziomie unijnym ponieważ brak porozumienia jeszcze bardziej pogorszy polską pozycję w budżecie wieloletnim 2014-2020. Chadecko-socjalistyczna większość w Parlamencie Europejskim zagraża dziś płatnościom na polskie projekty wieloletnie.”

„Wyniki lutowego szczytu UE ws wieloletniego budżetu 2014-2020 są dla naszego kraju znakomitym punktem wyjścia do negocjacji między instytucjami. Dlatego głosując nad mandatem negocjacyjnym dla przedstawicieli PE nie mogliśmy poprzeć rezolucji, która już na wstępie wzywa do odrzucenia porozumienia przywódców UE. Negocjacje PE z Radą, które teraz się zaczynają powinny potrwać do czerwca, żeby mieć jeszcze czas w PE do uchwalenia pakietu rozporządzeń wykonawczych dla nowego budżetu. Podkreślam jednocześnie, że przyjęta dzisiaj rezolucja nie jest ostateczną decyzją PE. Jest stanowiskiem politycznym, a nie legislacyjnym, a PE wyrazi swoje wiążące stanowisko ws budżetu dopiero po zakończeniu negocjacji z Radą” - powiedział **Jacek Protasiewicz** (EPP), Wiceprzewodniczący PE oraz Przewodniczący Klubu PO-PSL w Parlamencie Europejskim.

„Chcemy poprawić budżet, nie kwestionując kwot uzgodnionych w lutym” - **mówi Sidonia Jędrzejewska**, Wicekoordynator EPP w komisji budżetowej PE. „Europarlament, przyjmując dzisiaj stanowisko odrzucające lutowe porozumienie budżetowe, emocjonalnie rozpoczął negocjacje z Radą. Deputowani chcą w ten sposób wywrzeć presję na państwa członkowskie, żeby spełniły ich warunki. Prawdziwe negocjacje i prace nad szczegółami będą się jeszcze toczyły” - podkreśliła eurodeputowana.

4. Szef PE: niech premier Tusk pomoże w kompromisie ws. budżetu UE

„Jeśli Polska i premier Donald Tusk chcą przyjęcia przez Parlament Europejski nowego budżetu UE, to niech pomogą w wypracowaniu kompromisu, który uwzględni także warunki europarlamentu” - zaapelował w dniu 14 marca w Brukseli szef PE Martin Schulz.

Skomentował w ten sposób wypowiedź polskiego premiera, który ocenił w dniu 14 marca br., że ostateczne odrzucenie nowego wieloletniego budżetu przez PE jest możliwe teoretycznie, ale „praktycznie takie zagrożenie nie zachodzi”.

Przewodniczący Schulz wskazał na konferencji prasowej w trakcie szczytu UE, że w środę ogromną większością głosów PE wstępnie odrzucił w rezolucji uzgodnione w lutym przez przywódców Unii porozumienie w sprawie nowego wieloletniego budżetu i postawił warunki, na jakich zgodzi się je przyjąć.

„Mam bardzo dobre relacje z panem premierem Donaldem Tuskiem i wierzę, że zapoznał się z rezultatem głosowania. Jeżeli nie chce on, by istniało ryzyko ostatecznego odrzucenia budżetu przez PE, to niech pomoże w wypracowaniu kompromisu, który będzie w interesie wszystkich” - powiedział szef Parlamentu Europejskiego.

Przypomniał, że wstępnym warunkiem rozpoczęcia przez Parlament Europejski negocjacji z rządami państw członkowskich nad porozumieniem w sprawie budżetu na lata 2014-2020 jest nowelizacja tegorocznego budżetu Unii, tak by zlikwidować jego deficyt. Według przewodniczącego Schulza różnica między założonymi zobowiązaniami a płatnościami w budżecie na 2013 r. wynosi od 8 mld do 16 mld euro.

Przewodniczący Schulz dodał, że jeśli państwa UE zdołają szybko porozumieć się w sprawie nowelizacji budżetu na 2013 r., to decyzja PE w sprawie wieloletnich ram finansowych będzie możliwa jeszcze przed wakacjami. „Ale być może będziemy potrzebować więcej czasu” - powiedział.

Uzgodnione w lutym wieloletnie ramy finansowe Unii są po raz pierwszy mniejsze od poprzednich. Zgodnie z ustaleniami przywódców Polska na lata 2014-20 ma otrzymać 105,8 mld euro unijnych funduszy, w tym na politykę spójności 72,9 mld euro, a na politykę rolną 28,5 mld euro. To dałoby jej pozycję największego beneficjenta funduszy UE.

Nowy wieloletni budżet musi jeszcze zatwierdzić PE.

5. Rezolucja PE ws. Wieloletnich Ram Finansowych - tekst ostateczny

P7_TA-PROV(2013)0078

Konkluzje Rady Europejskiej z 7-8 lutego w sprawie wieloletnich ram finansowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 7-8 lutego br. dotyczących wieloletnich ram finansowych (2012/2803(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 310, 311, 312 oraz 323 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy «Europy 2020»», (COM(2011)0500),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym (COM(2011)0403),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. oraz zmieniony wniosek Komisji z dnia 6 lipca 2012 r. w sprawie rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (COM(2011)0398 i COM(2012)0388),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej”¹,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie wieloletnich ram finansowych i zasobów własnych²,
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 23 października 2012 r. w celu pozytywnego zakończenia procedury zatwierdzania wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020³,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniu 8 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
1. przyjmuje do wiadomości konkluzje Rady Europejskiej w sprawie WRF, które stanowią jedynie polityczne porozumienie pomiędzy szefami państw i rządów; odrzuca to

¹ Dz. U. C 380 E z 11.12.2012, s. 89..

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0245.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0360.

porozumienie w obecnym kształcie, ponieważ nie odzwierciedla ono priorytetów i wątpliwości przedstawianych przez Parlament, zwłaszcza w rezolucji z 23 października 2012 r., oraz pomija rolę i kompetencje Parlamentu ustanowione Traktatem z Lizbony; uważa, że przedmiotowe porozumienie, które będzie obowiązywało Unię przez kolejne siedem lat, nie wolno zaakceptować bez spełnienia pewnych zasadniczych warunków;

2. podkreśla gotowość przystąpienia do rzeczywistych negocjacji z Radą w sprawie wszystkich postanowień rozporządzenia o WRF i porozumienia międzyinstytucjonalnego, tak by Unia miała nowoczesny, nakierowany na przyszłość, elastyczny i przejrzysty budżet, dzięki któremu nastąpi wzrost, zwiększy się zatrudnienie oraz zostanie zapełniona luka między zobowiązaniami politycznymi UE i środkami budżetowymi; podkreśla, że zgłasza nad rozporządzeniem o WRF i porozumieniem międzyinstytucjonalnym po pomyślnym przeprowadzeniu merytorycznych negocjacji z Radą;
3. deklaruje stanowczą gotowość do pełnego korzystania uprawnień prawodawczych ustanowionych w Traktacie z Lizbony; ponownie oświadcza, że negocjacje nad kwestiami objętymi zwykłą procedurą legislacyjną nie mogą być rozstrzygane konkluzjami Rady Europejskiej w sprawie WRF, które to konkluzje należy traktować jako jedynie zalecenia polityczne dla Rady;
4. ponownie podkreśla, że WRF na lata 2014-2020 powinny zagwarantować pomyślną realizację strategii Europa 2020 i zapewnić UE środki niezbędne do wyjścia z kryzysu ze wzmocnioną strukturą; dlatego podkreśla, że istotne jest znaczne zwiększenie inwestycji w innowacje, badania i rozwój, infrastrukturę i młodzież, realizację unijnych celów w zakresie zmian klimatu i energii, podwyższenie poziomów edukacji i wspieranie integracji społecznej, przy wypełnianiu zobowiązań międzynarodowych
5. krytycznie odnosi się do braku przejrzystości co do sposobu osiągnięcia przedmiotowego porozumienia w Radzie Europejskiej w sprawie wydatków i przychodów WRF; nalega, by udzielono mu wszelkich odpowiednich informacji dostępnych Komisji na temat poziomu uzgodnionych krajowych pul środków w ramach polityki spójności i rolnej, w tym odstępstw i konkretnych środków dla poszczególnych państw członkowskich; żąda także wszelkich odpowiednich informacji na temat skutków, jakie dla każdego państwa członkowskiego będą miały decyzje w sprawie przychodów w WRF;
6. stanowczo sprzeciwia się obecnej akumulacji i odroczeniu spłaty zaległych wniosków o płatności w budżecie unijnym oraz wyraża stanowczy sprzeciw wobec ram finansowych, które mogą wprowadzić budżet UE w deficyt strukturalny, co byłoby wbrew przepisom traktatu (art. 310 i 323 TFUE);
7. z tego względu jest zdeterminowany zapobiec jakimkolwiek dalszym przesunięciom płatności od 2013 r. do następnych WRF; przypomina o deklaracji załączonej do budżetu UE na rok 2013, w którym wezwano Komisję do przedstawienia na początku roku 2013 projektu budżetu korygującego w wyłącznym celu rozliczenia wszystkich zaległych wniosków o płatności za 2012 r.; podkreśla, że nie rozpocznie negocjacji nad WRF, dopóki Komisja nie zaproponuje budżetu korygującego odpowiadającego temu zobowiązaniu politycznemu, oraz nie zamknie tych negocjacji, zanim Rada i Parlament ostatecznie nie przyjmą tego budżetu korygującego; domaga się także ze strony Rady politycznego zaangażowania, że wszystkie przewidziane prawem zobowiązania należne w 2013 r. zostaną uiszczone do końca tego roku;

8. daje swojemu zespołowi negocjacyjnemu mocny mandat do prowadzenia negocjacji nad całościowym pakietem, który oprócz WRF obejmie obowiązkowy i kompleksowy przegląd, jak największą ogólną elastyczność oraz porozumienie w sprawie zasobów własnych, a także zapewni jedność budżetu unijnego; potwierdza, że za podstawę negocjacji posłużą wszystkie elementy wskazane w rezolucji z 23 października 2012 r., m.in. odpowiedzialność państw członkowskich za zarządzanie funduszami unijnymi, realizowana na odpowiednim szczeblu politycznym;
9. jest głęboko przekonany, że dla zapewnienia pełnej legitymacji demokratycznej następny Parlament i Komisja, które rozpoczną kadencję w wyniku wyborów do PE w 2014 r., powinny być zdolne do potwierdzenia priorytetów budżetowych Unii i dokonać przeglądu WRF na lata 2014-2020; dlatego podkreśla, że opowiada się za obowiązkowym i kompleksowym przeglądem WRF, ewentualnie za klauzulą wygaśnięcia; jest zdania, że przegląd powinien być prawnie wiążący, umocowany w rozporządzeniu o WRF i postanowiony kwalifikowaną większością w Radzie, z pełnym korzystaniem z klauzuli pomostowej z art. 312 ust. 2 TFUE;
10. domaga się, by uzgodnione pułapy WRF dla środków na zobowiązania i płatności były wykorzystywane w jak największym stopniu przy opracowywaniu rocznych budżetów UE; z tego względu uważa, że w następnych WRF należy zapewnić jak największą ogólną elastyczność pomiędzy tytułami i w ich ramach, a także między latami budżetowymi, o czym Rada powinna postanawiać kwalifikowaną większością; w szczególności uważa, że taka elastyczność powinna obejmować możliwość pełnego korzystania z dostępnych marginesów w każdym dziale w jednym roku budżetowym (dla środków na zobowiązania), a także automatyczne przenoszenie marginesów na kolejne lata budżetowe (dla środków na zobowiązania i płatności); powołuje się ponadto na swoje szczegółowe stanowisko w sprawie elastyczności zawarte w rezolucji z 23 października 2012 r., dotyczące marginesu na nieprzewidziane wydatki, wykorzystywania nadwyżki w budżecie UE, elastyczności prawodawczej i poszczególnych mechanizmów elastyczności poza pułapami WRF;
11. podkreśla znaczenie osiągnięcia porozumienia w sprawie gruntownej reformy systemu zasobów własnych; podkreśla, że finansowanie budżetu UE powinno pochodzić z rzeczywistych zasobów własnych, jak przewidziano to w Traktacie; dlatego ogłasza gotowość do przeprowadzenia reformy, która zmniejszy udział składek opartych na DNB do budżetu UE do poziomu 40% i zlikwiduje wszystkie istniejące rabaty i mechanizmy korekcyjne;
12. ponownie wyraża swoje poparcie dla wniosku ustawodawczego Komisji w sprawie pakietu dotyczącego zasobów własnych, w tym dla wiążącego harmonogramu prac; ponadto uważa, że jeżeli Rada złagodzi te wnioski w taki sposób, że nie spowodują istotnego zmniejszenia składek państw członkowskich opartych na DNB do budżetu UE, Komisja powinna przedstawić dodatkowe wnioski w sprawie wprowadzenia nowych rzeczywistych zasobów własnych; nalega, by przychody z podatku od transakcji finansowych przeznaczano przynajmniej częściowo na budżet UE jako rzeczywiste zasoby własne;
13. nalega, by w porozumieniu międzyinstytucjonalnym przypomniano zasadę jedności budżetu UE i jasno ją zdefiniowano; jest zdania, że wszystkie wydatki i przychody wynikające z decyzji podjętych przez instytucje UE lub w ich imieniu, m.in. operacje zaciągania i udzielania pożyczek lub gwarancji kredytowych, należy wykazać w

dokumencie załączanym każdego roku do projektu budżetu, zawierającym całościowy przegląd finansowych i budżetowych konsekwencji działań Unii; oczekuje, że w ten sposób zapewniona zostanie pełna informacja na rzecz obywateli i odpowiednia kontrola parlamentarna;

14. podkreśla, że równoległe z negocjacjami nad WRF Parlament i Rada powinny przyspieszyć negocjacje nad specjalnymi podstawami prawnymi dla programów i strategii politycznych UE na okres 201-2020; podkreśla, że negocjacje nad WRF/porozumieniem międzyinstytucjonalnym i wieloletnimi programami unijnymi stanowią jeden pakiet, oraz potwierdza zasadę, że „nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie zostanie uzgodnione”;
15. przypomina, że jeżeli WRF nie zostaną przyjęte do końca 2013 r., to pułapy i inne postanowienia dotyczące roku 2013 należy przedłużyć do czasu przyjęcia nowych WRF; sygnalizuje, że w tym przypadku będzie gotów osiągnąć szybkie porozumienie z Radą i Komisją, by dostosować wewnętrzną strukturę WRF, tak by odzwierciedlić priorytety polityczne Unii i zapewnić do 201 r. ustanowienie odpowiednich podstaw prawnych dla wszystkich dziedzin polityki i programów UE;
16. jest zdania, że każde głosowanie w sprawie WRF powinno mieć charakter otwarty i przejrzysty z uwagi na znaczenie każdego takiego głosowania oraz z uwagi na fakt, że umożliwi to rozliczenie posłów do PE przez ich wyborców w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz pozostałym zainteresowanym instytucjom i organom.

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska⁴

⁴ Na podstawie debaty w PE, informacji prasowych PE i PAP.